

[אח"ח 1234567]

[אח"ח 1234567]

הרב זצ"ל בעת שיעור לתלמידיו בסוכתו - הוה"מ סוכות תשי"א ברלין
בסוף השולחן בצד ימין יושב הרב ר' יצחק רוזנפעלד ז"ל ש"ב ומקורבי הרב זצ"ל,
ואחריהם הסבא ז"ל

[אוצר החכמה]

[אוצר החכמה]

[אח"ח 1234567]

הסבא יושב לצד ימין של הרב זצ"ל במסיבה בפניורדא

איזן ותיקן כל דבר שהיה צריך חיזוק באותו הזמן היו בין שארית הפליטה סוחרי
רחוב שניסו את מזלם לעסוק במסחר גם בימי שישי אחר הצהריים. לפני כניסת
השבת היה הרב יורד לרחובה של עיר וכאשר הופיע נעלמו כולם והפסיקו לעבוד.

כשהיה צריך להכשיר את המקוה בפניורדא ולא ירדו גשמים התנגד אז להבאת
קרח עבור המקוה, וכאשר הביעו מקורביו את חששם שהקיץ בעיצומו, ומים אין,

הרגיע אותם הרב שיהיה בסדר, ותוך כמה ימים ירדו כמיות גשם והבור התמלא, ויהי לפלא.

אח"ח 1234567

הרב מלא את חובותיו הרבניים ללא ויתורים וביד רמה, ואושש את קרן הרבנות המבושת.

אח"ח 1234567

אח"ח 1234567

לראש השנה ויום הכיפורים באו אנשים ממנכען להסתופף בצלו הגדול, ויש שבאו סתם לשבת באמצע השנה ליהנות מנועם שבת ומזיוה, שאצל הרב זצ"ל היתה מיוחדת במינה רצוף תורה ועבודה, כל שבת היתה עוברת עליו בתענית דיבור באומרו בשם הרה"ק רבי מאיר מפרימישלאן זי"ע עוזר לשובתים בשביעי היינו לאלו ששותקים בשבת קודש, בכל סעודת שבת היה אומר בעל פה שמונה פרקים משניות ממסכת שבת, ופעמים שהיה מיסב עמו בחור הזקוק לחיזוק ועידוד הרב היה אומר את המשניות בעל פה, ומבקש מהבחור לבוחנו האם שונה הוא נכון.

אח"ח 1234567

תפילותיו היו לשם דבר כבן המתחטא אצל אביו, מאכלו ושתייתו היו לשם שמים ללא הנאת גופו, חבתו לכל מצוה היתה מיוחדת, וכשנזדמנה לפניו מצות הפרשת תרומות ומעשרות היה מעדיף להפריש בסלון ולא במטבח באמרו "מצוה צריך לכבד". אלו שבאו בצל קורתו הרגישו באישיותו את הנקודה הקוצקאית שינק בבית דודו ורבו הגה"ק בעל שם משמואל, גדולי תורה כי נחשפו לגדלותו בתורה עמדו נדהמים אל מול בקיאותו בכל מכמני התורה.

הרב זצ"ל ביקר מספר פעמים באר"י, בשנת תשכ"א עלה לירושלים ת"ז להסתופף בצל קדשו של כ"ק מרן הבית ישראל זצוק"ל, כבוד גדול כיבדו הבית ישראל באותו שבת, הרב זצ"ל התאכסן ואכל סעודות שבת אצל האדמו"ר זצ"ל, בשולחן הקדוש השיב אותו לידו, ולא זו מלחבבו.

דודינו הר"ר ר' יהודה הי"ו שמע מהרב זצ"ל שהסביר את הגמרא במסכת סנהדרין [צב, א] ואמר רבי אלעזר לעולם הוי קבל וקיים אמר רבי זירא אף אנן נמי תנינא בית אפל אין פותחין בה חלונות לראות נגעו, ופירש"י הוי עניו ותחיה קבל לשון אפל עשה עצמך אפל ושפל וכו' נמצא אפילתו הצלתו, והסמיק לזה דברי רש"י בסוף פרשת וארא [ט, לב] כי אפילות הנה דעדיין הוי רכות ויכולות לעמוד בפני קשה, וזה קבל וקיים.

אנדרדחלס

הרב זצ"ל

אוצר החכמה הרב זצ"ל בעת שמחת התנאים של דודינו הר"ר אברהם יצחק הי"ו
אה"ח 1234567 אה"ח 1234567

כמה נאים הדברים למי שאמרם, הרב זצ"ל היה ענותן ושפל ברך, והיה מכבד כל עלם ועולל. כמו כן סיפר דודינו הנ"ל שכאשר למד בישיבת חידושי הרי"מ היה נוסע לשבתות לשהות במחיצת הרב זצ"ל, והרב למד איתו מדרש וכדו', פעם באמצע לימודם נכנסו אל הרב, משמשים בקודש של מרן הבית ישראל הר"ר ר' בונם קורניק ז"ל ויבלחט"א הר"ר ר' נחום קירנבייסר הי"ו והפצירו ברב שיבוא שוב לירושלים לשבת. הרב ז"ל סירב. וכאשר ביקשו שוב ושוב נימה

הרב את סירובו דער רבי האט מיר צי פיהל מכבד גיווען (הרבי כבדני יותר מדי).

איש סחו אחריו ה' הוא האלוקים!

כל מי שהכירו בין בקביעות ובין בהיכרות חד פעמית אורחים וכו' הושפעו רבות מאישיותו הגדולה, ודיברו אודותיו גם שנים אחרי פטירתו בדחילו ורחימו ביראת הכבוד מחד ובאהבה גדולה מאידך.

כ"ה שנים ישב על כס הרבנות בעיר פיורד, העיר בה כיהנו גדולי עולם הבית שמואל, הזכרון יוסף, המהרז"ך בעל בגדי כהונה, עיר בה נולד וגדל בעל עצי ארזים זכותם יגן עלינו אמן, ועוד.

בשנת תשכ"ה קנו לו מקורביו דירה בבני ברק ברחו' ר' יוחנן בן זכאי 48, ומאז שהה הרב תקופות ממושכות בארץ ישראל, ומדי פעם עלה לירושלים למרן הבית ישראל זצ"ל וכמו כן הגיע הבית ישראל זצ"ל כמה פעמים לבקר את הרב במעונו בבני ברק.

אה"ח 1234567

אה"ח 1234567
הרב זצ"ל

הרב זצ"ל עם הסבא במעלה הר הצופים אחר שקרע קריעה כשראה את מקום המקדש - כ"ז טבת תשכ"ה

בשנת תשי"ח הגיע מרן הלב שמחה זצ"ל לשבת לפיורדא והתאכסן בביתו של הרב זצ"ל, עדי ראייה מספרים כי היתה זו שבת מרוממת במיוחד, שבת מעין עולם הבא, שבת שכולו תורה צדיקים יושבים ונהנים מזיו השכינה. שעות על גבי שעות ישבו ופלפלו בתורה בלא שיחוש כי הזמן עובר, הרב ר' יצחק רונפלד ז"ל שארו ומקורבו של הרב שהיה נוכח שם, פגש אחרי שנים את ה"לב שמחה" שהזכיר לו דברי השפת אמת על הש"ס מתוך אותו שיחה בהוסיפו איך אפשר לשכוח דברי שפת אמת אלו...

גם כאשר עזב סבא ז"ל את פיורדא, המשיך הקשר עם הרב זצ"ל, הרבה לנסוע אליו, וכן הרב בא לבקר את סבא ז"ל והסבתא תבדל לחיים טובים כאשר שהה בשוויץ.

בקיץ שנת תשכ"ט חלה הרב זצ"ל והרופאים רצו לקטוע את רגלו כדי להצילו, אך הרב לא אבה לשמוע כלל רעיון שכזה מכיון שהיה כהן וע"י קטיעת הרגל יהיה בעל מום ומהרה יבנה המקדש ולא יוכל לעבוד במקדש, כמה היתה מידת "ומחכה לביאתו" טבועה בדמו.

בעת חליו של הרב זצ"ל הגיע סבא זצ"ל לפיורדא כמה פעמים לבקרו.

למחרת יום הכיפורים תשל"א בא סבא לפיורדא מצבו של הרב כבר היה קשה מאד, והוא לא הגיב לסובבים ביום שני יומים לאחר יוה"כ שהה סבא ליד מיטת הרב במשך כל היום, לפתע פקח הרב את עיניו וכיון שראה את סבא הושיט לו את ידו ולחצה בחום, סבא בישר לו אז על לידת נכדו הר"ר ר' דוד צבי ב"ר אברהם יצחק הי"ו [שנקרא שמו על שם הרב זצ"ל מכיון שהברית היתה שלא בזמנה לאחר פטירת הרב זצ"ל] והרב ברכו בלחש בברכת מזל טוב.

ביום שלישי י"ג תשרי לקח מקורבו ושאר בשרו הרב רבי יצחק ראזנפעלד ז"ל שידו לא משה מתוך ידו, את הרב זצ"ל לארץ ישראל, לנסיעה הצטרף בנו של הר"ר הר"ר משה נתן ראזנפעלד הי"ו מלונדון, סבא ז"ל ליווה אתם עד מינכען, (הסבא לא המשיך לא"י עקב שמחת הברית לנכדו) כ-20 ק"מ לפני מינכען יצאו לקראתו יהודי מינכען ועברו אצלו להיפרד ולהתברך ממנו.

ביום רביעי ערב סוכות בבוקר הגיע כ"ק מרן הבית ישראל זצ"ל לבקרו ודיבר אתו כרבע שעה וכל הסובבים ששהו ממש על ידם לא שמעו כלום.

[א"ח 1234567]

אך בשבת חול המועד סוכות נצחו אראלים את המצוקים ונשבה ארון האלוקים.

[א"ח 1234567]

ביום ראשון בבוקר ליוו אותו אלפים למנוחת עולמים ובראשם כ"ק מרן הבית ישראל זצ"ל שהשתתף בלויה עד אחר סתימת הגולל - בהר המנוחות בירושלים, והתבטא עליו "שהיה מיחידי סגולה שבדור". ישיבה הושיבו מקורבי הרב זצ"ל על קברו - דירתו הלוא היא ישיבת בית דוד בעיר בני ברק.

[אוצר החכמה]

[אוצר החכמה]

[א"ח 1234567]

[אוצר החכמה]

[א"ח 1234567]

פרק חמישי

יהי ביתך פתוח לרווחה

אוצר החכמה

הוצאת

המכון

המכון

חיפה

בשנת תש"י יצא סבא ז"ל את פיורדא ועלה להשתקע בארץ ישראל, כשיצא מפיורדא ליוו אותו תושבים רבים בצער, כך אהבו אותו והעריצו אותו ואת מעשיו.

המכון

הסבא ז"ל והסבתא תבלח"ט התיישבו בחיפה שם דאג לבתי כנסת וכן תרם מהונו לייסוד השטיבל דחסידי ראדזין בחיפה, וכאשר שמע שבביהמ"ד של האדמו"ר משאץ זצ"ל בעיר חסר ארון קודש דאג לארון קודש בביהמ"ד. אגב, בארון קודש זה השתמש גם כ"ק מרן ה"בית ישראל" זצ"ל ובסוף נתרם לבימ"ד של כ"ק אדמו"ר מטאלנא זצ"ל בבית וגן בירושלים.

רבות דאג לגמ"ח ולמתן בסתר לנצרכים וכמו בברלין, כך בחיפה, היה ביתו פתוח לנצרכים ולנוזקים, ולהכנסת אורחים.

עד ראיה סיפר שראה את סבא ז"ל הולך בבוקר לשטיבל דרך עקיפה, ולא בדרך הרגילה, כאשר הדבר נשנה כמה פעמים שאל הלה את סבא ז"ל מה פשר הדבר? ענה לו סבא כי בדרך הרגילה צריך הוא לעבור ליד ביתו של יהודי שחייב לו כסף, ואינו רוצה להיות לו כנושה.

עוד סיפר עד ראיה מעשה מופלא, לו היה עד ושבעות אח"כ עוד נחרט בנפשו ביותר, וכך סיפר: בהיותו פעם בסופר מרקט ראה את סבא ז"ל עורך קניה גדולה לביתו. לאחר ששילם עבור הקניה בקופה, יצא עם עגלתו העמוסה לעבר רכבו, והנה נגשה אליו אלמנה וביקשה ממנו נדבה. סבא בלא להסס לרגע הידף את

עגלתו לעברה באומרו 'זה שלך'. ועזב את המקום כדי שלא לבייש את המקבל.
 עוד סופר על סבא ז"ל, כי פעם בצאתו בערש"ק מהמקוה ראה לת"ח חשוב
 ואיש אשכולות שבגדיו בלואים, סבא ניגש אליו וביקשו להמתין מספר רגעים,
 לאחר זמן מה חזר סבא ובידו חבילת בגדים חדשים לכבוד שבת עבור האיש
 שקיבלם כשעיניו בורקות ואינו פוסק מלהודות.

כאשר גרו בחיפה נדרס בנו הר"ר ר' אברהם יצחק הי"ו ע"י רכב, והעבירו אותו
 לבית החולים רמב"ם במצב קשה, אחרי יומים הוחלט להעבירו לבית החולים
 בילינסון בפתח תקוה והילד שכב מחוסר הכרה, סבא ז"ל נסע לבני ברק למרן
 בעל החזון איש זצ"ל, והחזון איש הבטיחו שהילד יבריא, לפני שבת ישב אצל
 החזון איש והחזון"א זצ"ל שירטט לו על נייר דרך ללכת מבני ברק לבית החולים
 בילינסון מבלי לצאת מתחום שבת, כשהגיע בשבת לביה"ח לבקר את בנו ראה
 שבחסדי השי"ת אירע נס והילד התעורר.

מאז התקרב ביותר להחזון"א ונסע אליו פעמים רבות, החזון"א קירבו מאוד והיה
 אומר למקורביו להכניס אליו את אהרון מחיפה בכל זמן. בליל חמישי האחרון
 לחיי מרן החזון"א רצה סבא להיכנס אליו, ומשמשו לא נתנו להיכנס כעבור שעה
 התעורר החזון איש ושאל מי היה שם? כשאמר לו שאהרון מחיפה היה שם שאלו
 החזון איש בצער, מדוע לא נתת לו להיכנס, בשב"ק נצחו אראלים את המצוקים
 והחזון"א עלה בסערה השמימה, ביום ראשון בלוייה הגיע אותו משמש לסבא ובבכיות
 בקשו שיסלח לו ומסר לו את דברי החזון איש.

גם בתקופה של ירידה כלכלית, לא הרגישו הנצרכים בכך, הנדבות והתרומות
 לא הופחתו אפילו כשנשארו בכיסו רק מאה דולר ומאן דהוא ביקשו נדבה – נתן
 לו סבא ז"ל בלא לחשוב על עצמו ועל המחר. וכאשר הגיעו לבקש ממנו גמ"ח,
 ולא היה לו הלך ולווה מאחרים כדי לתת את הגמ"ח לנצרך. הוא אמר: "לעני
 הזה אף אחד לא יתן – לי לא יסרבו לתת", ושנים רבות אחרי שעזב את הארץ,
 שלח כסף מחו"ל להחזיר את ההלוואות שלקח עבור אחרים.

סונדרלנד

בשנת תשט"ז הוכרחו לרדת לחו"ל, עקב בעיות וקשיי פרנסה, והשתקעו בצפון
 אנגליה בעיר סונדרלנד שליד גייטסהד המפורסמת. על כס הרבנות ישב בעת

ההיא הגאון הצדיק רבי אברהם משה באב"ד זצ"ל חבר מועצת גדולי התורה בעל אמרי טובא, חמיו של האדמו"ר מביאלא שליט"א, וחתנו של האדמו"ר מפרמישלאן זצ"ל. גם פה התפתחה קירבה וידידות מיוחדת בין סבא ז"ל להרב באב"ד זצ"ל. והסבא ז"ל היה מקושר אליו באופן מיוחד. סבא גם שימש אצלו כבעל תוקע. גם אחרי פטירתו של הגרא"מ באב"ד היה מעלה את זכרו בכל הזדמנות בהתרגשות גדולה.

בנו הג"ר רבי יוסף באב"ד שליט"א דומ"ץ קהילת חסידי בעלזא בלונדון, מתאר את גודל הערכה שרחש אביו הגה"צ זצ"ל לסבא ז"ל ותבלט"א לסבתא תח"י, פעם אף התבטא על השאלות שהיו הם מביאים לפניו, כי אלו שאלות שניכר בהם דקדוק הלכה ויראת שמים אמיתית, באמצע השיחה מתבטא בנו של הרב באב"ד ז"ל על סבא באומרו: "כל יהודי היה מציע לאבי זצ"ל טרעמפ לביתו או לבית הכנסת, אך רק ר' אהרן סאורימפער היה מגיע במיוחד למקום לבדוק האם הרב נצרך לטרעמפ".

עוד מספר, כי בעת ביקורו של אביו הרב זצ"ל בירושלים, הלך לביקור אצל כ"ק מרן הבית ישראל זצ"ל. בעת יציאתו, נפרד מהבית ישראל והחל לרדת במדריגות, לפתע חזר אחריו הבית ישראל ואמר לו; לאז גרוסין ר' אהרנץ (דרוש בשלומו של ר' אהרן).

הסבא ז"ל דאג לחינוך ילדיו במסירות נפש ולא הסכים שילדיו ילמדו בבית ספר של גויים ושלח אותם כבר בגיל צעיר (8-9) לעיר הסמוכה גייטסהד כדי לקבל חינוך יהודי חרדי שרשי. במבט לאחור, היה זה סיעתא דשמיא עד כדי נס שכה עלתה בידו, לחנך את ילדיו ולנהל בית חסידי של פעם בלא לוותר על קוצו של יוד בכל מנהגיו וחומרותיו, במקום נידח ומודרני כזה. בצורה שקטה השפיע סבא על אנשים בסונדרלנאד להתחזק ביהדות ולשלוח את ילדיהם לבתי ספר יהודיים ולישיבות – ופירות השקעתו נראים כיום כאשר מבחורים אלה יצאו הרבה תלמידי חכמים וגדולי תורה.

אהבתו ללומדי תורה לא ידעה גבולות, הגאון ר' חיים שמואל לופיאן בעל רווחא דשמעתתא בנו של הגאון ר' אליהו לופיאן זצ"ל היה מגיע בלילה מגייטסהד לסונדרלנאד למסור שיעור, סבא דאג שאם השיעור נגמר מאוחר והגרת"ש לא הספיק את הרכבת, שיקחו אותו ברכבו הביתה לגייטסהד.

גם כאן היה ביתם פתוח לרווחה לבני ישיבה והיו כהורים לבחורי ישיבה מעדות המזרח, שלמדו בישיבה בסונדרלאנד וגם לתלמידות מהסמינר המפורסם בגייטסהד, שהיו מגיעים באופן קבוע לביתם לשמוע מלה טובה של עידוד וחיזוק, לאכול ארוחה חמה ובצאתם אף לקבל חבילה של מיני מתיקה ומאכלים ערבים אותם לקחו לישיבה.

באותו זמן הקים בית חרושת גדול לסריגים בעיר הסמוכה, וכדרכו בקודש היה זה עוד מקור לעשיית חסד כאשר עניים ואנשים מעוטי יכולת זכו לקבל חבילות ביגוד, סוודרים, גרביים בחינם, או במחיר ממש פשוט. משולחים שהגיעו מא"י ממוסדות תורה וחסד, היו מגיעים לסונדרלאנד; "רק בשביל הנדבה של ר' אהרן" – כך אמרו – "כדאי לבוא". כשהיה מגיע שד"ר – היה מתפנה מעסקיו והיה מסתובב עמו ונוסע בכל העיר לקבל תרומות, אף היה משפיע על בעה"ב שבעיר שיתנו נתינה מכובדת בעין יפה, כך היתה מעולם דרכו במצות צדקה באופן ד"נותן ויתנו אחרים", עליו איתא במשנה [אבות ה, טו] חסיד.

בביתו זה בסונדרלאנד התארחו ת"ח רבים ובהם גם גדולי הדור כמו הגאון ר' מאיר קרליין, הגאב"ד דירושלים בעל ה"מנחת יצחק", מרן ה"פני מנחם" מגור, הצדיק המשפיע רבי מנדל פוטרפס זכר צדיקים לברכה, שאף אמר שהוא מכיר טובה לר' אהרן שטרח להסיעו משדה התעופה בלונדון ולארצו ולדאוג עבורו לכל צרכיו שם, כמו"כ סיפר בזמנו הגאון ר' יצחק פלקסר זצ"ל – ראש ישיבת שפת אמת ובעל שערי יצחק, על האירות הנפלא והיחס החם שבו זכה בביתו של ר' אהרן שם התארח כמה פעמים בנסיעותיו לאיזור זה שבאנגליה.

לונדון

לאחר שסגר את המפעל, עברו לגור בלונדון, כתחנה לפני עלייתם חזרה לארץ ישראל.

בלונדון הגדולה מצאו כר נרחב להמשיך בעשיית החסד עם פרט ככלל קטן כגדול ועוד מצות נתינה אימצו באופן מיוחד בדמות מצות ביקור חולים – זקנים וגלמודים חולים שהיו מאושפזים בבתי-חולים בלונדון, זכו פעם בפעם לביקורים של סבא ז"ל ולהבל"ח הסבתא תחי', שאף חילקו להם חבילות מטעמים לכבוד שבת קודש והחגים, תמיד בשמחה ובמאור פנים. במשך השנים

האלו שסבא ז"ל היה גר בחו"ל הרבה לנסוע לא"י "נסיעות" לכ"ק מרנן ה"בית ישראל" וה"לב שמחה" זצ"ל שתמיד הראו לו אותות ידידות וחיבה יתירה.

יום אחד בעת מגורם בלונדון התפרץ לביתו שכן קרוב תוך השמיעו זעקות שבר כי נגנבה ממנו חבילת סיגרים בה החביא בתוך ניירות הסיגרים יהלומים כ-20 במספר ועתה פרץ גנב לביתו ונטל את החבילה ועמה האוצר היקר, שוטרים מהמשטרה המקומית שהגיעו למקום ופתחו בחיפושים וסריקות העלו חרס בידם, או אז סבא ז"ל על שבעים שנותיו שוב גילה את תושיתו המפליאה, ובקור רוח החל לחפש ולתור על המדרכה לאורך הרחוב ובין המכוניות החונות, וראה פלא אחר כמה מטרים נמצא היהלום הראשון, ואחריו עוד אחד ועוד אחד, כך כל היהלומים היקרים נמצא וכולם ושבּו לבעליהם, שהחל להמטיר ברכות עד אין קץ על סבא שכבר מיהר לביתו כמי שעשה את המוטל עליו, לשאלת הסובבים מה הביאו לזה הסביר שבהגיון הפשוט הגנב אך בקש לעשן סיגריות וכשמצא חתיכות נייר בתוך החפיסה השליכם בלא חפץ וכך נמצאו היהלומים.

סדר יומו היה מסודר, והיה משכים כארי לעבודת בוראו קודם שעלה השחר, גם כשפנה לישן כשעתיים קודם לכן, אחר היה מתפלל בכוונה מתוך ישועת ישראל והיה מרבה בתחינות.

הקפדתו של סבא על כשרות המאכלים היתה מיוחדת ביותר, ומעולם הקפיד שתהא הכשרות המהודרת מ ביותר, ובמקום שלא היתה הכשרות מיוחדת לטעמו, לא טעם מהאוכל. וכיוצא בזה בעת נסיעתו למקומות מרוחקים היה מונע מעצמו אכילת בשר שבועות וחדשים מאחר שלא סמך על השחיטה במקומות אלו.

עוד הקפיד סבא ז"ל על ברכות הנהנין באופן מעורר השתאות, ומספרת אחת מבנותיו יו תחי': כי בלונדון היה משרדו בקומה החמישית, וכמה דלתות ומנגנוני נעילה מסובכים היה עד לדלת משרדו, ופעם בעת עזבם את המשרד ביציאתו משערי הבנין נזכר שלא ברך ברכה אחרונה על מיני מזונות שטעם קודם יציאתו, על אתר ללא כל שהייה סב סבא על עקביו, עלה למשרדו פתח

את דלתותיו והתיישב בנחת על יד שלחנו וברך ברכה אחרונה, ואחר פנה לחזור הביתה.

הסבא כשליח אגודת ישראל בלונדון להכניסה הגדולה השישית בירושלים
- ח"י טבת תש"ז

הדפסה ברזולוציית מסך - להדפסה איכותית הדפס ישירות מן התכנה

זכרון אהרן ספר זכרון עמוד מס: 99 הודפס ע"י אוצר החכמה

פרק שישי

נכספה וגם כלתה נפשי

בירושלים

כשזכו בשנת תשמ"ז לעלות חזרה לארצה"ק ולהשתקע בירושלים עיה"ק ת"ו, שמחתו לא ידעה גבול. הוא לא הפסיק להודות להשי"ת על שזכה להשתקע בירושלים ומאז השתתף מדי יום בשיעור של בעה"ב ליד שריד בית מקדשנו וכן בתפילת מנחה ומעריב בכותל המערבי.

ליד שריד בית מקדשנו